

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 8 Iunie st. v.

(Δ) „Vai vouă învinșilor!”

Aceasta este în genere cuintesența presei maghiare acum de mult timp. Expresiune accentuată „i-s-a dat cu deosebire acum, cu ocaziunea întrunirii săsesi în Sibiu.

Dar' așa este. Din presa maghiară luăm pe fiecare zi de ani încoace impresiunea, că oamenii, câți nu sunt sau Maghiari vechi sau noi, sunt un fel de „goim” politici, lăsați de Dumnezeu și abandonati de soarte să servească de material la clădirea Maghiariei viitoare.

Impresiunea aceasta o simte mai bine ori-ce cunosător acum decând cu întrunirea și cu luarea unei hotărâri politice a Sașilor întruniți aici în Sibiu. Și părțile cele „binevoitoare” din presa maghiară vorbesc dintr-o înălțime despre „rătăciții” Sași, care „și-au venit acum în fire, încât și „bunăvoința” trebuie cel puțin să îndigneze pe oamenii cu simț de onoare național-politică.

Mărturisim, că stăm de multe-ori uimiți de atâta îndrăzneală și tot odată de atâta lipsă de tact politic. Stăm uimiți, pentru-că ne pun pe gânduri consecunțele.

Căci bine că hârția este foarte indulgentă și suferă de contradicție ori-și-cel pretenții, fie și cele mai exorbitante, indulgența hârției tot nu rezolvă nimica. Întrebarea tot rămâne deschisă, că dacă diaristii maghiari mângesc în toate zilele pe „necuratul” politic în chip de dispreț provocator pe hârția ce le stă la dispozițiune, acel „necurat” vre-oare nu va intra undeva și în cineva vre-odată, ca să măsore cu aceeași măsură?

Este în adevăr penibilă situațiunea pentru oameni, care nu voesc numai din gură binele comun al patriei și nu-l voesc numai pentru-ca să-l folosească de mască până se așează bine în scaunul supremației sugrumătoare. Este penibilă, pentru-că ori-și-care cunosător trebuie să-și dică, că nici-odată n'a fost timpul mai rău ales de a provoca conflicte, ca timpul de față. Ear' presa maghiară prin atitudinea ei provoacă conflicte, când tractează de sus toate destiunile naționalităților nemaghiare, declarându-le pe aceste când inimizice patriei, când răcite, numai ca să nu aibă cuvânt de a pretinde pozițiunea ce le compete în viața publică politică.

Și acum cu ocaziunea întrunirii săsesi, pentru-că Sași s'au convins și ei, că în timpul de față și cu oamenii, care conduc afacerile politice ale statului, înțelegere nu se poate; pentru-că poporul săsesi ca să nu se demoralizeze, pe baza unui program, în care să încapă toate nuanțele sale politice, au reșinat într-o formă, care i-s-a părut mai domoală, de a mai face politică militantă, este tractat de presa maghiară ca nisece băieți.

„Pester Lloyd”, care stă în fruntea presei oficiale maghiare, dăce ca Sași fac larmă în programele lor ca băieții, care se exercează cu pușci de lemn și cu săbii și trîmbețe de tinichea. Alte diare maghiare tractează tot lucrul, deși cu o prefăcută bunăvoință, însă numai cam așa în bagatel.

Pentru-ce?

De bună-seamă fiindcă vor fi mîrosit, că nu e puncte de aur programul cel nou săsesi, preste care să treacă în împărăția șovinismului maghiar, și fiindcă au băgat de seamă, că nici Sași, ca și celelalte naționalități nemaghiare, nu cad în pulbere se ceară necondiționat grația șovinismului maghiar.

Este procederea presei maghiare și a bărbatilor politici a concetățenilor nostri maghiari o procedere de bărbăți de stat cu vederi largi politice?

Colosul din Nord-Ost stă de mai mulți ani înarmat din crescut până în calcăie, cum se dăce, la marginile monarchiei austro-ungare. Și dacă stă la marginile monarchiei austro-ungare, nu credem, că naționalitatea maghiară, ar fi mai scutită de un pericol eventual decât celelalte naționalități nemaghiare. Aceasta s'ar pute numai, dacă s'ar fi făcut vre-o tomeală cu vr'o secundo-generație rusească, cum se mai intenționează odată de prea antepanslavisti și negravitatorii în afară maghiari, ceea-ce acum nu ținem că ar fi cu puțință.

Dar' nu numai că colosul stă înarmat la fruntărele monarchiei noastre despre Nord-Ost. Mai încearcă a pune colosul și mine explosive în Sudul monarchiei.

Și într-o astfel de situațiune bărbăți politici maghiari au timp să se învrăbească cu naționalitățile nemaghiare din patrie, fără de care Maghiarii nu slăt în stare nici baremi o șosea să clădească, tractându-le în bagatel și declarându-le de inimizice patriei, de răcite și mai scie D-șeu de ce, chiar și atunci, când se retrag și lasă pe pretențiozii

inșafabili politici să șeadă singuri în stativa politică.

Și dacă am sta să întrebăm pe bărbăți politici și mai ales pe presa maghiară, de unde își aroagă tractarea asta din înălțime a nemaghiarilor, nu scim cu ce ne-ar pute mulțumi răspunzându-ne.

Că sînt alcătuitori de state? este demult o poveste, care nici pe gimnasiați nu-i mai mulțumesc. Dacă nu erau Habsburgii și popoarele iubitoare de ordine și progres, Ungaria înceta dela 1526 de a mai exista. „Alcătuitorii” cumpănise, ca popoarele ei să fie învrăbite și nemulțumite și să le lipsească entuziasmul, fără de care nu se poate apăra patria în timpuri grele, tocmăi când furia turcească bătea mai vrășmaș la porțile Ungariei, ba îi călcase și teritorul.

Nouă ni-se pare, că bărbății politici și cei din fruntea presei maghiare prea se încred în puterea ce au câștigat-o prin desastrul monarchiei la 1866. Norocul ce li-a venit Maghiarilor prin nenorocirea monarchiei, bărbății politici și presa maghiară îl exploatează neînțeleptesc. Tractează tot ce nu e maghiar în statul unguresc ca pe nisece cuceriri, ca pe nisece învingeri cu ascuțitul săbiei, și aceasta noi aflăm că este o colosală și funestă imprudență politică.

Și acelora, care prin arme în timpuri barbare au cucerit și au dictat supunere învinșilor, și umanitatea nu le poate ierta asprimea și lipsa de considerațiune. Cu atât mai puțin se va ierta aji, la finea secolului XIX, bărbatilor politici și așezătorilor din fruntea presei maghiare, care prin un suris al norocului au putut ajunge la ceea-ce au ajuns, inepția, prin care desconsideră trei din patru părți de locuitori ai Ungariei. Trei din patru părți, căror a patra parte nu le poate băga nici o vină, afară doară că sînt prea concesive față cu impetuositatea șovinistică, iubitoare de dominațiune exclusivă.

Ei bine, presa maghiară și bărbății politici ai Maghiarilor ne consideră de învinși, și poate mai ales acum, după-ce la victoriile celelalte s'au adus și cea raportată în 17 Iunie n. în Sibiu.

Treaba ei. Treba lor. Noi însă ne ne considerăm.

Stăruim ca Români și ca nemaghiari și vom stăru, ca ceea-ce ne compete ca cetățeni unguresci egal îndreptățiți să ni-se dea. Aceasta nu e răs-

vrătire, ci patriotism, chiar și în interesul Maghiarilor.

Patriotii adevărați însă nu este permis a fi tractați nici cu dispreț, nici ca nisece auf Gnade und Ungnade supuși prin arme.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 8 Iunie st. v.

Afaceri interne.

Delegațiunea austriacă a ținut o ședință plenară, în care avea să se ieie la desbatere bugetele de externe și de război. De-oare-ce ministrul de externe Kálnoky s'a îmbolnăvit în Viena, unde a fost dus spre a asista la actele de abdicățiune ale celor două Archiducese, delegațiunea s'a ocupat numai cu bugetul marinei și al întregului minister de finance, pe care le-a rezolvat fără nici o desbatere. Delegatul Coronini s'a folosit de acest privilegiu spre a arăta, că nu corăspunde demnității delegațiunii, de a-și ține ședințele într'un otel. A rugat guvernul, ca să se îngrijească de o clădire proprie a delegațiunii austriace în Budapesta. O hotărâre însă nu s'a luat în această privință.

În comisiunea pentru armată a delegațiunii unguresci s'a desvoltat alaltăieri o discuțiune mai lungă cu privire la iarbă de pușcă fără fum. Cu toate-că ministrul de război a dat deslușiri, din mai multe părți s'au exprimat serioase îngrijiri în special relativ la cheltuelile și latitudinea în ceea-ce privește un eventual credit suplimentar. În sfîrșit tot s'a fost votat suma preliminară.

Numerid deputatului dietal Victor Bezerey de consilier ministerial în ministerul de interne e deja publicată în foaia oficială. Stînga extremă va face mari opintiri, spre a câștiga mandatul de deputat dietal din Vesprim, care prin aceasta a devenit vacant, pe seama unui dinte soții ei de partid. O parte dintre alegătorii acestui partid voesc pe Victor Kopóczy, o altă parte pe principele Arthur Odescalchi. Candidatul partidului liberal e președintele partidului de până acum Emerie Szabó.

Cititorii nostri cunosc conculsul, pe care stînga extremă l'a luat după aceste cu privire la broșura și persoana deputatului Albert Szentkirályi. „B. Korr” împărtășește acum, că un mare număr de membri ai partidului, între care și Gavril

Ugron, sînt de părere, că această procedură nu e nici într-o direcție nici corăspunzătoare scopului, nici politicesc corectă. Abstracție făcînd dela aceea, că pe timpul ferilor parlamentare nu se pot ține asemenea conferențe și nu se pot aduce concluse atât de importante în numele partidului, Gavril Ugron crede, că excluderea unui membru al partidului poate să ducă la o scisiune în partid și în curînd grosul partidului va trebui să se despartă de elementele extreme. E probabil, că la toamne acest conculs va forma obiectul unei discuții vii în sinul partidului kossuth-ist.

Sărbia și monarhia austro-ungară.

„Pol. Korr.” împărtășește într-o scrisoare primită din Belgrad, că Sărbia răspunde la oprirea importului de rimatori cu fel de fel de șicane la vamă. Alaltăieri a fost anume respins la granița sârbească un vagon cu pele de proveniență austro-ungară sub cuvînt, că pelea e dela animale bolnave. Circulă fama, că guvernul sârbesc a dat ordin pentru a analiza chimică a produselor textile austro-ungare, ceea-ce a avut drept rezultat constatarea, că aceste conțin color otrăvicioase. Prețul rimatorilor sârbesci a scăzut cu 15 procente. În Pozorevatz se află 8000 de rimatori și 3600 sunt gata a fi exporțati. Sementria e plină de rimatori. „Male Novini” aduce un articol, în care se expune, că necazurile ce vin acum pe Sărbia sînt pricinuite prin dragostea Sărbiei pentru Rusia; ar fi acum de datorința Rusiei, ca să arete, ce poate face, cât prețuesce prietenia ei. Dacă diplomația rusească nu poate să ajute nici aici, ar trebui să dea pace Sărbiei.

La 18 Iunie consiliul ministerial din Sărbia a luat la desbatere raportul oficiului comercial, care, pe baza referatelor veterinare, a declarat, că astăzi Sărbia e scutită de orice epidemie de vite. Raportul oficial și comercial se va transmite guvernului austro-ungar.

Ceea-ce e mai interesant în această „afacere porcoasă” e, că guvernul austro-ungar nu are nici o cunoștință oficială despre măsurile guvernului unguresc. „Fremdenblatt”, organul oficiului nostru de externe, vorbeste de nota de protest a guvernului sârbesc și declară, că după-ce guvernul unguresc a fost con-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Suferințele tinărului Werther.

De Goethe.

Cartea I.

(Urmare.)

16 Iulie.

De ce nu-ți scriu? Mă întrebi și te ții și tu între cei învîțați? Ar trebui să ghicesci, că sînt bine și anume — Cu un cuvînt, am făcut o cunoștință, care mă interesează mai deaproape. Am — nu sciu ce.

Să-ți spun pe rînd cum a fost, că am făcut cunoștința uneia dintre cele mai dragăle ființe, va merge greu. Sînt vesel și fericit, prin urmare nu sînt istoriograf.

Un ânger! Pfu! asta o dăce fiecare despre a sa, asadar? Și cu toate aceste nu sînt în stare să-ți spun cît este de perfectă; destul că m'a captivat toate simțirile.

Atâtă simplitate lîngă atîta minte, atîta bunătațe lîngă atîta firmitate și liniște sufletească lîngă adevărată viață și hărnicie.

Sînt numai frase urite ce-ți spun despre ea, simple abstracțiuni, care nici o trăsura a ei nu o exprimă. Altădată — nu, nu altădată, acum numai-decât vouă să-ți povestesc. Dacă nu o fac acum, nu o mai fac nici-odată. Căci, între noi fie dîs, decând am început a scrie, de trei-ori am fost gata să arunc peana, să încalec pe cal și să mă duc la dînsa. Și cu toate aceste-am jurat astăzi dimineață să nu mă duc, dar' pentru aceea

în fiecare moment alerg la fereastră și mă uit cît de sus stă soarele.

Nu m'am putut stăpîni, a trebuit să merg la ea. Acum sînt ear' aici, Wilhelm, am să-mi mînănc pînea cu unt de cină și să-ți scriu mie. De deliciu pentru sufletul meu să o vîd în cercul dragilor și sprintenilor copilași, cei opt frățiori ai sei! —

Dar' dacă voui continua așa, vei scia la sfîrșit tot atîta, cît ai scit la început. Ascultă deci, mă voui sili să-ți spun cu deamăruntul. Ți-am scris nu demult, cum am făcut cunoștință cu administratorul S... și cum m'a rugat să-l cercetez în eremitajul său, sau mai bine dîs în micul seu regat. N'am făcut-o, și poate nici-când nu ajungeam acolo, dacă întemplantarea nu m'ar fi descoperit comoara ce stă ascunsă în acel ținut liniștit.

Tinerii nostri au arangeat un bal la țeară, la care vrînd-nevrînd a trebuit să merg și eu. Am angajat de jucătoare pe o fată bună și frumoasă, dar' altcum neînsemnată, de aici, ne-am înțeles, că eu am să iau o trăsura, să merg cu jucătoreala mea și cu o verișoară a ei la locul petrecerii și în drum să luăm cu noi pe Charlotte S... „Veți cunoaște o femeie frumoasă”, dăce jucătoreala mea pre cînd treceam cîtră castelul de vînatore prin pădurea largă și frumos cultivată. „Bagă de seamă să nu te înamorezi”, adăuse verișoara. „Cum așa?” întrebai eu. „Este deja promisă”, răspunse aceasta, „unui bărbat foarte cum se cade, care s'a dus în călătorie, ca să-și aranjeze afacerile, căci tatăl seu a murit, și să-și câștige o ocupațiune respectabilă”. Această scire m'ia fost destul de indiferentă.

Soarele mai era numai de un pătrar de oară deasupra munților, când ne-am apropiat de poarta castelului. Era cald nădușit și dămele-și exprimară îngrijirea, că va veni o furtună, care se părea că se adună din norii suri și posomoriți giur împrejur de pe orison. Eu li-am luat frica dîcînd, că mă pricep la ale vremilor, deși m'is se părea și mie, că petrecerea noastră va fi urît cînturbată.

Mă scoborisem, o servitoare, care eșise la poartă, ne-a rugat să așteptăm, căci d-șoara Lotta va veni numai decît. Ear' dîs preste curte la casa bine clădită, m'am când m'am urcat pe scările din față și m'am apropiat de ușe, m'ia apărut cea mai încântătoare priveliște ce am vădut cîndva. În antișambra mișunau șese copii dela unsprezece până la doi ani în giurul unei fete cu figură frumoasă, de statură mijlocie, îmbrăcată într-o haină albă cu funde roșii la mîni și la piept. Ea ținca o pîne neagră și le tăia micuților sei, fiecărui în proporție cu etatea și cu apetitul lui, și le da cu atîta prietenie și fiecare atît de natural dăce: mulțumesc! ținînd micuțele mîni în sus înca înainte de a fi tăiată pînea, ear' după aceea sau săriau veseli la o parte, sau, — cei cu caracter mai liniștit, — mergeau încet în curte cîtră poartă, ca să vadă pe străini și trăsura, în care avea să plece Lotta lor. „Cer scusele”, dăce ea, „că v'am ostenit să înțreți și am lăsat damele să aștepte. Pînă am făcut pînea și am grijit de cele trebuincioase în casa în lipsa mea, am uitat să dau de mîncare copiilor, ear' ei nu voesc să le taie altcineva pînea decît eu”. I-am

făcut un compliment neînsemnat; întreg sufletul îmi era ațîntit asupra figurii, vocii, purtării ei și abia avui timp să mă reculeg din surprindere, când ea și fugi în odaie după mînușile ei evantariu. Mițitei se uitau din oare-care depărtare. Lătuiri se uitau, ear' eu m'am dus spre cel mai mic, care avea o față de tot frumuseală. El se trase înapoi, pre-cînd Lotta tocmai intra pe ușe și dăce: „Louis, dă mîna verișorului”. Aceasta o făc băiatul negenat, ear' eu nu mă putui reține să nu-l sărut, deși nășutul îi era cam umed. — „Verișor?” dăcei eu întîndu-mi mîna, „credei în adevăr, că sînt vrednic de a fi înrudit cu d-ta?” — „O”, dăce ea zîmbind ușor, „înrudirea noastră este foarte depărtată și m'ar păre rău, dacă d-ta ai fi cel mai rău între rudeni”. Plecînd ea spuse surorii sale Sofia, o fată frumuseală de unsprezece ani, cea mai de vîrstă după ea, să grijească de copii și să salute pe tata, când se va reîntoarce dela călărit.

Micuților le spuse să asculte de sora Sofia, ceea-ce unii promisă apriat. O blondină mică îndrăzneată cam de șese ani dăce: „Tot nu ești tu, Lottică, de tine tot ni-e mai drag”. Băieții cei doi mai mari se urcaseră dinapoi în trăsura și, la rugarea mea, Lotta le permise să vină cu noi pînă la marginea pădurii, dacă vor promite, că se vor purta bine și se vor ține să nu cață.

Abia ne așezaserăm în trăsura, abia se bineventaseră damele, își făcuseră observările despre toalete și cu deosebire despre pălării, dar' mai ales despre societatea, pe care o așteptam, când Lotta porunci vizitiului să

oprească în frăcărilor să se scoboare. Acestia îi sărutară încă odată mîile, cel mai mare cu toată fragețimea, de care era capabil în vîrsta lui de 15 ani, celalalt cu multă vehementă și ușurînță. Ea le spuse să salute încă odată copilașii și plecarăm.

Verișoara o întrebă, că isprăvit-a cartea ce i-a trimis nu demult spre citire? „Nu”, dăce Lotta, „nu-mi place, am să-ți o trimit înapoi. Ceealaltă de mai înainte încă n'a fost mai bună”. Eu m'am mirat, după-ce m'ia spus ce cărți sînt acele. Eu găsiam nespuse de mult caracter în tot ce ea spunea, cu fiecare cuvînt vedeam toate grațiile, toate rațele spiritului ei strălucindu-i din față, care din ce în ce devenia mai veselă, pentru-că simția, că o înțeleg.

„Cînd eram mai tinăra”, dăce ea, „nimic nu-mi plăcea mai mult ca romanele. Scie D-șeu, cît de bine eram, cînd mă puneam Dumineca în câte un colț și mă puteam adînc în fericirea sau nefericirea cutărei Miss Jenny. Nu neg, că acest genru mă mai interesează puțin și acum. Dar' după-ce acum așa rar ajung la câte o carte, doresc să fi eu deservîșire după gustul meu. Și acel autor îmi este mai favorit, în care-mi regălesc lumea mea, la care toate se întîmplă ca în giurul meu, ale cărei istorisiri cu toate aceste îmi sînt foarte interesante și cordiale, ca și viața mea de acasă, care, adevărat, nu este un pa-

*) Autorul s'a vădut sili a suprima acest pasagi din scrisoare, pentru a nu da nimeniui prilegiu de a se plînge. Deși în cele din urmă fiecare autor îi va fi indiferentă judecata unei singure fete și a unui bărbat nestatornic.

duș în această afacere de motive veterinare-politice, guvernul austriac nu are nici o ingerență, ba poate că el nu are până acum nici cunoștință oficială despre cuprinsul dispozițiilor guvernului unguresc. Astfel el nici nu poate să știe, dacă aceea trece ori nu marginile unei dispoziții sanitare, după-cum se accentuează în nota de protest sârbească. O asemenea notă de protest va trebui să se trimită și oficiului de externe austriac, care apoi se va asigura el de vederile ministrului de comerț austriac în această materie.

„Narodny Dnevnik“ din Belgrad publică o scrisoare a legatului sârbesc Simici, în care acesta declară, că rapoartele despre interviurile sala din Budapesta conțin multe lucruri, pe care el nu le-a spus deloc sau apoi în altă formă. Și aceasta mai ales în ce privește pasagele despre măsura în contra importului de râmători, în ce privește întrebarea sa cu contele Kálnoky, și în ce privește pe regele Milan și regina Natalia.

Relativ la poziția exregului Milan, guvernul din Belgrad i-a dat de pînceput, că ar face bine, dacă ar pleca din Belgrad, ba i-a pus în perspectivă urmări foarte serioase pentru casul, că va rămâne acolo. Milan cu toate acestea nu voese să plece și a respins amenințarea cu îndrumare la împregiurarea, că el aparține armatei sârbesce.

Cedarea Helgolandei.

Toate diarele din Berlin își exprimă surprinderea și satisfacția cu privire la înțelegerea dintre Germania și Anglia și în special cu privire la cedarea Helgolandei. „Nationalzeitung“ accentuează cu laudă, că împăratul deja la începutul guvernării sale e un înmulțitor al imperiului său; câștigarea Helgolandei e cu atât mai prețioasă, cu cât ea a urmat fără nici o presiune din partea Germaniei.

Deoarece domnul Caprivi tocmai acum a fost decorat cu ordinul „Vulturului-Negru“, diarele privesc în această distincție o recunoștință a împăratului Wilhelm pentru efectuarea convenției.

„Times“ și celelalte diare engleze fac, ce e drept, fețe acre-dulci la cedarea Helgolandei, dar' recunosc în sfârșit, că contraprestațiunea Germaniei e suficientă. Radicalii nu mai pot să facă acum opoziție în parlament, deoarece ei înșiși au cerut cedarea Helgolandei, „care nu ar fi de nici un folos“.

Să ne lămurim.

Diecesa Oradei-mari, Iunie 1890.

Afacerea gimnasiunului din Beiuș și alte manevre de maghiarizare ale șovinismului maghiar au adus în urma urmelor în mișcare și clerul așa de mult răbdător al dieceei oradane. Nedumerirea e generală și nu cred să se poată afla cineva în tot clerul, care se consimțită cu enunțările antinaționale ale canonicului Lăuran.

Mișcarea clerului n'a fost privită din gremiu cu ochi buni, ba se afirmă, că s'a făcut încătră

radis, dară totuși un isvor de nespășă ferire.

„Mi-am dat silință să-mi ascund emoțiunea asupra acestor cuvinte. Aceasta, se înțelege, n'a prea fost cu puțință, căci auzindu-o vorbind în treacăt cu atâta adevăr despre „Preotul dela țeară din Wakefield“ de, — *) „mi-am eșit cu deservire din fire, i-am spus tot ce am știut și numai după multă vreme am observat, când Lotta a început conversațiunea despre altceva, că celelalte în tot timpul au stat cu ochii deschiși, ca-și-când n'ar fi fost de față.“

Vorba a venit despre plăcerea jocului. „Dacă această pasiune este un defect“, diase Lotta, „apoi trebuie să mărturisesc, că nimic nu-mi place mai mult ca jocul sufletului. Ear' când m'as supăra ceva și-mi cânt un contredans la pianul meu discordat, ear' îmi trece tot necazul.“

Ce deliciu pentru mine, când mă uitam în decursul acestei conversații în ochii ei negri! Cum îmi atrăgeau buzele ei vii, obrăzii ei rumeni și veseli tot sufletul! Adece, cufundat în înțelesul admirabil al vorbirii ei, nici nu mai auziam cuvintele, cu care se exprima! — Toate aceste țile poți închipui, căci m'as supăra ceva și-mi cânt un contredans la pianul meu discordat, ear' îmi trece tot necazul.“

Ce deliciu pentru mine, când mă uitam în decursul acestei conversații în ochii ei negri! Cum îmi atrăgeau buzele ei vii, obrăzii ei rumeni și veseli tot sufletul! Adece, cufundat în înțelesul admirabil al vorbirii ei, nici nu mai auziam cuvintele, cu care se exprima! — Toate aceste țile poți închipui, căci m'as supăra ceva și-mi cânt un contredans la pianul meu discordat, ear' îmi trece tot necazul.“

chiar și presiune spre a o împedeca, și pentru aceea cei mai slabi de ânger s'au și pitulat; dar' prelângă toate aceste două terțialități ale protopopiatelor până acum au ținut conferențe, declarându-se prelângă necesitatea convocării sinodului diecesan. Protopopiatelor, care încă n'au ținut conferențe, sînt cele din giurul Oradei, adevă al gremiului, de unde cu tot dreptul pot deduce presiunea, intimidarea sau expresia opririi. Și oare pentru-ace așa ceva? Față cu ținuta aceasta a gremiului fac următoarele reflexiuni întrebătoare:

Bunul episcop Pavel în 1882, în literele, cu care a convocat sinodul, provocându-se la S. Cyprian diice: „Am decis delia începutul episcopiei mele a nu face nimic fără consiliul Vostru“. Ce s'a întâmplat și cine sînt aceia, care l'au putut îndupleca, ca tocmai acum, când s'au ivit nisece cestiuni argetoare și tăietore chiar în existența dieceei noastre, să-și strămute ținuta sa părintească?

În opul intitulat „Enchiridion juris ecclesiae orientalis catholicae“, edat de I. Papp Szilágyi, episcop de piă memorie al dieceei oradane, la a cărui edare a luat parte însemnat Dr. Lăuran, se diice la pag. 224 §. 116: „*Obligatiorem Episcopi convocandi synodum dioecesanam exprimit Concil. Trid. verbis: Synodi quoque dioeceseanae quotannis celebrantur, nisi rationabilis causa excuset*“. Episcopi synodum dioecesanam celebrare negligentes possunt etiam ab officio suspendi“. §. c. l. Va să diică: Concil. Trid. obligă pe episcopii, ca să conchieme în tot anul sinod, de cumva ceva cauză rațională nu împedecă. Ba după concil lat.: — Episcopii, care nu fac destul acestei obligațiuni, se pot și suspenda dela oficiu. E dar' întrebare, că oare edictul acesta obligă diecesa oradană, și dacă obligă, care sînt cauzele raționale, că nu s'a ținut sinod dela 1882? Sau dacă poate veni sub întrebare și aceea, că avem dreptul de a țină sinod? De cumva da, atunci întreb, cine poate cere sau tocmai pretinde convocarea sinodului? Oare clerul sau și o parte din el, când cere convocarea sinodului, face ceva lucru anticanonic?

Tot în atinsul §. cătră fine pag. 225 stă: *Ex speciali Episcopi mandati pure convocati synodum etiam Vicarius generalis Episcopi. Sede autem episcopi vacante Vicarius generalis capitularis attamen post annum tantum, a conclusa priori synodo dioeceseana sine speciali mandato*. Va să diică, din mandat special al episcopului poate convoca sinodul și vicarul episcopesc, care în cas, când episcopia e vacantă, după trecerea unui an dela încheiere sinodului anterior, vicarul general capitular e în drept a convoca sinodul și fără mandat special. De aici rezultă, că convocarea sinodului în tot anul e așa de necesară, încât și în cas de vacanță episcopescă trebuie să se convoace. E întrebare acum, dacă în sinod numai episcopul are vot, dar' în sinod conchiemat prin vicar, — fără mandat special, — cine are vot? Mai încolo, dacă în sinod toate trebuie să se întempe după voea episcopului, cum a reușit cauza forurilor protopopesci în sinodul din 1882 tocmai în contra voinței episcopului? Și ce e mai mult, cum de în contra acestei voințe a intrigat cu partidul sau tocmai însuși Dr. Lăuran, care acum face pe inocentul și umilitul serv obedient al episcopului? Și oare cum se întemplă, că voincesul Dr. Lăuran, care până acum cât pe acuns, cât pe față nu s'a sfîit a demonstra și în contra episcopului seu, că: „*ici a legeng a csrdában*“, s'au

Dni Andran și un anumit N. N. — cine mai ține minte toate numele! — jucătorii verișoarei și ai Lottei, ne-au primit la scara trăsuri, și-au luat damele de braț, ear' eu am condus pe a mea în sală.

Am început să ne învîrtim în menuette; eu am cerut damele una după alta, dar' chiar cele mai nesuferite nu ajungeau să deie omului mîna, ca să se termine odată. Lotta și jucătorul ei au început un Anglaise, ear' căt de bine „mi-a părut, când a venit rîndul să înceapă figura cu noi, țți poți închipui. Jucând trebuie să o veți! Uite, așa de cu toată inima și cu tot sufletul joacă, tot trupul fi este o armonie, așa fără grije, așa degageată, ca-și-când atîta ar fi tot, ca-și-când la altceva nu s'ar gândi, altceva n'ar simți; în momentul acela sigur dispar toate celelalte dinaintea ei.

I-am cerut al doilea contredans; „mi-a promis pe al treilea și cu cea mai dragălașe francheță „mi-a mărturisit, că tare îi place să joace valsul. „Aici e modă“, continuă ea, „ca fiecare părechie să rămînă la vals laolaltă, cum au fost angageate, ear' jucătorul meu joacă rîu valsul și îmi va fi multumitor, dacă îl scap de această muncă. Dama d-tale încă nu-l scie și nu-i place, ear' eu am vădut la Anglaise, că d-ta joci bine valsul. Dacă voesci să fii al meu la vals, mergi și te roagă de jucătorul meu, ear' eu voi merge la dama d-tale“. — I-am dat mîna și ne-am înțeles, ca jucătorul ei într'aceia să țină societate jucătoare mele.

(Va urma.)

amintesc mai multe decât cele întemplate sub Oltean, când era vorba de complinirea sau candidarea la un stat canonic, ear' sub bunul episcop Pavel cu forurile protopopesci, și de câte-ori vine sub întrebare ceva parochii mai bunișoare, unde ar dori să-și așede vr'o rudenie, ce e oare la mijloc, că acum se arată așa de obedient și umilit?

Scim, că episcopul, în virtutea demnității sale, toată activitatea sa trebuie să o sacrifice sacralui seu oficiu; scim, că domeniile episcopesci se consideră de „*patrimonium Christi*“, scim, că episcopul cu consilierii sei au sacra datorință de a veghia, de a se îngriji de bunăstarea dieceei atât spiritualmente, cât și după putință și materialmente și a fi imparțiali față cu aceia, care conlucră în via Domnului; scim, că pentru a ne pute consulta despre afacerea diecesană, avem dreptul de a ne conduna în sinod diecesan; scim, că statutele sinodului sînt a se susține; scim, că diecesa noastră e greco-catolică română; scim, că gimnasiunul din Beiuș are caracter nu numai grcat., ci și român, ceea-ce s'a enunțat și în sinodul din 1882. Acum, de cumva sau într'una sau într'alta se întemplă abaterie neiertată, ba se calcă formal drepturile diecesane garantate prin legile din vigoare, oare guvernul diecesan n'are datorință de a conchiama și oare diecesa n'are dreptul de a cere convocarea sinodului, pentru a se consulta, că ce e de făcut?

Oare atunci, când în lipsa de alt mijloc se sulează cestiunea în public, a fost tact bun, că în loc ca guvernul diecesan, pentru o consultare serioasă, să apuce calea legală prin convocarea sinodului, împinge pe Dr. Lăuran la scrierea unui articol eșit în Nr. 78 din Aprilie al „Gazetei“, precum diice scriitorul poate din ironie „Pentru molcomirea opiniei publice“ înșe acela a avut efect diametral opus și în loc de molcomire a produs un chaos, care prin replicile sale l'a umplut numai cu cicatrice electrice, care se pot descărca atât pe aceia, care se acoper cu arborii cei înalți, cât și pe aceia, care fug pentru a se pute pitula, dar' pot avé urmări triste pentru toți. În tot casul înșe acest articol se poate înregistra lîngă cercularul metropolitului Miron ca „*eadem furfuris eadem farinae*“, ca rușine și scandal. Cine e dar' de vină pentru cele-ce s'au colportat în publicitate și cine va fi, dacă se vor colporta și mai multe?

„*Videant consules*“ se nu ne trezim a treia și după scripturi nu govăescă, nu umble pe căi rătăcite, ci apucă calea cea dreaptă, ca: Să ne lămurim. Un preot.

Biserica română din Bucovina.

(Urmare și fine.)

Relativ la momentul al doilea, adevă du-biositatea în privința moderațiunii a unui astfel de congres ce ar avé să se convoace, din capul locului trebuie să diice, că așa un gând îmi vine absolut neexplicabil, căci, după proiectul statutului prezent, sfera de activitate a congresului este atât de limitată, încât în aceste cadre numai de un caracter politic nu poate fi vorba. Domnii mei! nu voi să vă ostenses cu citirea referitoarelor paragrafe ale acestui proiect de statute, voi înșe numai să diice simplul, că agende acordate sferei de activitatea acestui congres sînt de o natură curat administrativă. În acest statut este vorba de crearea parochiilor, de mărirea, micșorarea și reducerea protopresbiteratelor, de regularea concurențelor la zidiri bisericesci, de regularea taxelor pentru plinirea funcțiunilor spirituale, de introducerea contribuțiunilor în folosul cultului și instrucțiunii și altor scopuri bisericesci, în scurt de nisece agende pur administrative. Prin urmare nu voi să cred, că față cu acest cer modest de activitate ar fi îndreptățită acea presupunere. Ce se atinge înșe de partea primă a presupunerii menționate, mărturisesc sincer, că ne vine penibil și dureros chiar de a vorbi îndobște despre aceasta, pentru că absolut n'am pute accepta, că ar fi posibilă o atare presupunere la un popor bucovinean, care prin fidelitate, lealitate și prin conduita sa pacinică și moderată prin un curs de peste 115 ani, în timpuri bune și rele, a dovedit patriotismul și iubirea sa cătră dinastie. Cu atât mai puțin justificabilă cred că ar fi o asemenea presupunere față cu guvernul prezent, care la felurite ocațiuni pe drapelul seu a scris principiul de egală îndreptățire, cu acest guvern, care nu s'a mulțumit numai cu proclamarea simplă teoretică a acestui principiu, ci mai ales în timpul din urmă nusece a-l aplica și în praxă.

Domnilor! Astăzi doară sîntem puși în curentul unei acțiuni care, după opiniunea factorilor competenți, are auspicii de a fi încununată cu efectele cele mai binecuvîntate pentru monarhia austro-ungară; unei acțiuni, care este menită, dacă nu a le delătura cu totul, măcar a le atenua parțial acele divergențe, care au existat în o provincie însemnată a imperiului.

După socotința mea este mai natural și mai logic a crede, că pe temelul acestor niusințe guvernul nu va fi neaplecat a lua în

considerațiune aspirațiunile juste și moderate și de pe alte terenuri ale singuraticelor popoare și ale singuraticelor biserici, a resolvi în fine cestiunile până acum încă neresoluite, și asemi întrebări neresoluite a nu le lăsa moștenire pentru nisece timpuri, când s'ar pute întempla lesne, ca referințele toate să nu se delibereze în acea liniște și nepărținire, precum s'a procedat în acțiunea expusă de mine. Eu din contră cred mai virtos, că guvernul neîntârziat se va sili a ține seamă de aceste dorințe ale Bucovinenilor.

Conced, că guvernului nimic nu i-ar fi mai ușor, decât a trece la ordinea diiei chiar și preste aceste modeste dorințe; cred înșe, că aceasta ar fi o nedreptate, și mai ales față cu poporul românesc; care deja din cauza numărului seu neînsemnat naturalmente reprezentă și trebuie să reprezente un element de moderațiune; diice față cu un popor, care după convingerea mea poate fi apt și chemat a contribui la dobândirea de simpatii și la înlesnirea de acțiuni amicale care, după opiniunea însemnatilor bărbați de stat, sînt în interesul nu numai al monarhiei austro-ungare, ci și nu mai puțin al statelor mai mici, care o încungiuară.

Eu, domnilor, am finit, și la încheiere îmi permit a mă adresa cu puține cuvinte cătră Excelența Sa dl ministru de culte. Noi toți, care am avut ocasiunea de a-l cunoaște personal în decurs de vr'o cinci ani, fără rezervă am recunoscut circumspecțiunea, energia, dibăcia și iscusința, care în timp scurs le-a desvoltat în agendele resortului seu și pe care ultime le dominează cu totul. A presupune, că acest bărbat n'a studiat cestiunea înțepită de mine au că nu o cunoaște, ar fi o discredere în capacitatea lui. Cred înșe, că Excelența Sa această cestiune o scie și a și studiat-o, și îmi place a crede, că el de sigur o întimpină cu simpatie. Dacă în numele Bucovinenilor să-l rog pentru ceva, aceasta ar fi, ca el această reformă să o realizeze fără întârziere, ca să se împlinească proverbul: „Cine dă la vreme, acela dă îndoit“. Excelența Sa se va convinge despre moderațiunea poporațiunii, despre mulțumita ce o va manifesta ea, și nu mai puțin și despre momentul, că prin acceptarea acestei reforme guvernul nu perde nimic și nu renunțează căt de puțin la principiile susținute până acum. (Bravo! Bravo!)

Excelența Sa dl ministru de culte și instrucțiune publică replică următoarele:

Domnul deputat din curia proprietarilor mari ai Bucovinei a vorbit în afacerea congresului gr.-or. din Bucovina și a desfășurat mai pe larg istoria lui. Eu nu neg de fel exactitatea perfectă a faptelor înșirate, înșe eu din partea mea aș voi se constatez, că nu m'as pute alătura cu totul tuturor desfășurărilor sale canonice. Înșe ceea-ce în această afacere probabil interesează mai mult pe domnul deputat, este informațiunea, în care stadiu se află ea, și eu sînt în pozițiune de a comunica dlui deputat, că această afacere, după-ce au premers părerii și informări serioase și felurite, care au fost încă necesare, acum se află în acel stadiu, că în timpul cel mai scurt se va pute lua și decisiunea finală. (Bravo! Bravo!)

Tractat contra războaielor.

Deputatul italian Bonghi a făcut la 17 I. c. în camera din Roma propunerea, ca guvernul să fie provocat a lucra cu toate mijloacele într'acolo, ca diferențele ivite între națiuni să fie aplanate prin hotărîrea unui arbitriu, a cărui îndreptățire să fie recunoscută prin tractate internaționale. Din acest incident publică „N. Fr. Pr.“ dela 19 I. c. următorul articol foarte la timpul seu:

Cu cât mai puternic cresc armatele moderne, cu cât mai perfect devine armamentul, cu cât mai mare este groaza și pustiirile, cu care amenință războiul popoarele civilizate, cu atât mai tare ese în primul plan idea, care, înainte cu câteva decenii fiind cultivată și vestită numai de cățiva visători, pe încetul se impune și politicianilor practici, și în măsură mai mică s'a realizat deja în mai multă rinduri. Este frumoasa idee de a complana prin arbitriul unui al treilea ceterle ivite între două state, în loc de a le resolta pe câmpurile sângeroase de războiu. Dacă această idee ar fi introdusă în dreptul internațional ca principiu de valoare generală, atunci războaiele, care adese se nasc din cauze neînsemnate, ar deveni foarte rari, deși n'ar dispăre cu deservire. Ar urma un progres puternic, gigantic, deși pacea eternă și imperiul de o mie de ani ar rămâne visuri frumoase, căci arbitriul încă foarte des ar veni în pozițiunea, de a-și afirma hotărîrea prin arme, dar' totuși multe furtuni ar fi prevenite, care amenință cu nimicire statul și cultura.

În timpul din urmă de repeșite-ori s'a întemplat, că două state, care nu s'au putut

uni asupra unui punct de ceartă și-au adus afacerea înaintea unui judecător, ca și două partide civile. Primul exemplu, cam imperfect, de acest fel a fost arbitriul dela 1872 din Geneva în cestiunea Alabama, la care au luat parte câte un reprezentant al Statelor-Unite, Angliei, Italiei, Elveției și Brasilei. Dicem imperfect, pentru-că în tribunal au ședut și au votat și partidele interesate. Opera lui înșe a isbit cu deservire: Anglia a plătit despăgubirea de mai bine de 32 milioane, la care a fost condamnată.

Mai târziu a ajuns la adevărată valoare arbitriul în cauze internaționale. Anglia și Portugalia au ales pe dl Thiers, când au ajuns prima-dată în conflict pentru Africa-de-Sud. Regele Leopold de Belgia a funcționat de mai multe-ori ca arbitriu. Împăratul Wilhelm I. a aplanat cearta dintre Anglia și America-de-Nord pentru San Juan. Împăratul Alexandru II. a aplanat o ceartă îndelungată dintre Peru și Iaponia, ear' când Germania și Spania s'au certat pentru insulele Caroline, au recunoscut de arbitriu pe Papa Leo XIII. Ear' dacă acum guvernele Germaniei, Angliei și Statelor-Unite pe basa tractatului încheiat în conferința pentru insulele Samoa roagă pe regele Svediei să numească pe judecătorul suprem al acestor insule, aceasta, ce e drept, nu mai este o funcțiune de arbitriu, dar' faptul dovedesce ca și activitatea arbitrilor, căt de mari sînt atât în guvernatori, cât și în guvernați frica de războiu și dorința de a susține avantajul neprețuit al păcii.

Nu este așadar fantastic, nu este un joc netrebnic cu idei frumoase, ci o dorință născută din trebuințele timpului, aceea pe care a exprimat-o Bonghi în camera italiană. Bonghi, care a fost un excelent ministru al instrucțiunii și este vestit ca literat și jurist, este un politician serios și, după conceptele italiene, un conservator strict, — unul dintre puținii stilpi, care au mai rămas din clădirea mândră a dreptei parlamentare de mai demult. El n'are obiceiul să se scufunde în utopii și trebuie să fie pătruns de convingerea, că propunerea, pe care a făcut-o, are un scop, deși încă foarte departe. Propunerea conține provocarea guvernului de a lucra cu toate mijloacele, ca diferențele ivite între națiuni să fie resolate prin arbitriu și ca primirea hotărîrilor arbitrilor să fie garantată prin tractate generale sau speciale.

Adevărată mamă a acestei propuneri este povara militară nesuferită, care începe astăzi a cutropi popoarele. Dacă astăzi, cum a diis ministrul nostru de războiu, națiunile și statele au să aleagă numai între o catastrofă și înșănătoșearea păcii, atunci, se înțelege, nu e trebuință de a medita după căi și mijloace pentru a evita pericolele războaielor. Ba atunci nu este nimic mai nefolositor, decât propunerea de a da arbitriilor un loc important în dreptul internațional. Căci sau dispar greutățile dela sine, pacea devine dela sine sănătoasă, sau enormele înarmări se termină într'un finale, care face să răsune lumea de bubuitul tunurilor. Dar' dacă ar fi cu puțință de a ridica idea arbitriilor la valoare generală, atunci poate ar lua proporții normale bugetele militare, care astăzi sînt terribil de umflate. Speranța într'o schimbare atât de norocoasă nu este mare, este afîrnată de fire debile. Dar' cu deservire nu trebuie abandonată, căci ea se nutrește tocmai din încordarea nenaturală a tuturor puterilor spre scopuri războinice. Extremele produc reacțiune și aceasta deja se arată în Italia. Acolo au ajuns lucrurile la marginea extremă a încordării și reînțoarcerea se impune. Căt va mai dura, până când și celelalte mari puteri vor ajunge în aceeași situație.

Fără de starea de lucruri, în care au ajuns finacele italiene prin lăcomia bugetului de războiu, Bonghi nu și-ar fi făcut propunerea și Crispi nu ar fi primit-o. Nu e amăgim asupra importanței spriginului ce a dat ministrul-președinte propunerii. Crispi tot atât de puțin ca și noi crede, că inițiativa guvernului italian, dorită de Bonghi, va delătura cauzele tuturor războaielor din viitor și va aduce cu sine epoca de aur. Chiar și dacă ar pofi Crispi în mod oficial dela celelalte puteri, ca în viitor se supună toate ceterle unui arbitriu, chiar și dacă puterile ar consimți și s'ar institui un areopag european, nici atunci tunurile n'ar fi prefăcute în clopote, armele cu repetiție n'ar fi vîndute ca fer vechiu. Crispi nu este omul, care se înșeală în această privință, și poate fi chiar o ironie în cuvintele sale, cu care a numit propunerea lui Bonghi foarte simpatcă. Dar' că a numit-o binevenită și a spriginit chiar și urgența ei, totuși ne pare lucru vrednic de notat. Este prima-dată, că un bărbat de stat conducător aduce omagii ideii arbitriilor internaționale și supunerii puterilor sub hotărîrile lor. Fie și de natură platonică. Trăim într'o epocă de fer, în care pretutindenea se cer nouă jertfe pentru armate și parlamentele stau înaintea tristei dileme, sau de a vota cu inima grea, ceea-ce după conștiința lor ar trebui să refuze, sau de a se încărca cu bănu-

*) Autorul a suprimat și aici numele câtorva autori din patrie. Cine merită aplauzele Lottei, va simți-o în inima lui, când va citi acest pasagi, ear' ceialaltă n'au trebuință să o scie.

eala și imputarea, că le lipsește patriotismul. Astfel este binefăcător, când un ministru salută cu bucurie ideea de a evita războiul, nu prin înarmări exorbitante, ci prin arbitrii, dacă el admite, cel puțin în teorie, că nu este o silință absurdă și fără scop a voi micșorarea probabilității războiului și prin aceasta ușurarea popoarelor apăsate de ciorăria lui.

CRONICĂ.

Nimire. Jurist absolvent Alexandru Vertan a fost numit practicant în drept fără diurnă la tribunalul reg. din Turda.

Camera advocațională din Cluj aduce la cunoștință, că avocatul din Sepși-Sângeorgiu Dr. Moise Zăgoni (Albu), în urma mutării sale, a fost înscris în lista acelei camere.

Garda dela castelul regal din Buda vor ține-o de aci înainte și trupele de honveđi. Maiestatea Sa s'a exprimat către colonelul regimentului de honveđi Nr. 1 Victor Lăner, că așteaptă, ca de aci înainte și honveđii să țină garda de castelul din Buda. După-cum împărătesa „P. N. 4”, honveđii vor sta la 23 l. c. pentru prima-dată ca gardă la castelul regal din Buda.

Cu fum și fără fum. Alaltăieri d. am. au asistat membrii delegațiunii la probele de împușcat cu iarbă cu fum și cu iarbă fără fum, arangeate de ministrul de război în locul de tir dela Budapesta. Despre această probă aflăm următorul raport: Deslușirile le-a dat generalul Hermann. Două plutoane de infanterie au fost comandate la probă. Unul avea muniție cu iarbă fără fum, celălalt cu iarbă cea veche neagră. Fiecare a tras focuri singuratic, focuri rapide și focuri în salve. Deși delegații au fost pregătiți de ministru în delegații și acum de generalul Hermann la deosebire mare, totuși au rămas uimiți de rezultatele vădute. Când s'au dat salvele, la plutonul cel cu iarbă fără fum abia s'a observat un gas slab neguriu, precând celălalt așa era de incunghiurat cu fum, încât suboficerul comandant nu se mai putea vedea. A doua parte a probei a avut de scop arătarea puterii penetrabile a armei Mannlicher și a proiectilului ei. Spre acest scop s'au pus patru scânduri groase una după alta, care laolaltă aveau o grosime de 75 ctm. Ghiuleaua cu învelitoare de oțel le-a pătruns pe toate, documentând, că contra acestui proiectil nu scutește nici un fel de palisadă.

Cas de moarte. În Arad a murit deputatul dietal de odinioară baron Bela Bánhidly în etate de 52 de ani.

Necrolog. Primim următorul anunț: Constantin I. Popasu, comerciant, membru în comitetul gremiului român de comerț levantin, membru și administrator al comitetului parohial gr.-or. din cetate, membru al delegațiilor școlarelor române gr.-or. din Brașov, membru fondator al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” și al mai multor societăți de binefacere etc., a încetat din viață Sâmbătă în 2/14 Iunie a. c. la orele 11^{1/2}, din noapte, după o grea și îndelungată suferință, în etate de 68 de ani. Însemnarea se va săvârși luni în 4/16 Iunie a. c. la orele 4 după amiază în cimitirul bisericii Sf. Nicolae din Prund, conducător funerar pomic din locuința din strada Funarilor-de-sus Nr. 188. Despre această ireparabilă pierdere încunoscim că adâncă durere pe toate rudenile, pe toți amicii și cunoștințele mult regretatului și neuitatului răposat. Brașov, 3/15 Iunie 1890. Paraschiva Alexiu nasc. Popasu ca soră. George Popasu ca nepot și fiu adoptiv.

Accident. Alaltăieri, precând husarii staționați în Cisnădie făceau exerciții de dare la semn pe locul destinat spre acest scop în apropierea comunei citate, un proiectil răticit a nimerit o fată, care lucra la câmp în apropierea locului de tir. Ghiuleaua a pătruns în falca deasupra și s'a oprit acolo. Fata a fost dusă la spitalul civil din Sibiu, unde ghiuleaua i-a fost extrasă. Medicii spezează, că fata va scăpa cu viață.

Cutremur de pământ. Din Timișoara se știe, că Dumineca trecută s'a simțit în Ungaria-de-Sud un cutremur de pământ. Acesta s'a manifestat în scuturi undulare dela Nord-Ost spre Sud-Vest și s'a simțit mai tare în comuna Șag, unde mai multe case au suferit stricăciuni și mai multe hoare au căzut.

Un sat distrus. Un uragan ce a băntuit dălele aceste în întreg comitatul Abauj a distrus cu deservire comuna Felso-Mislye. O schinteie, pe care a dus-o vântul dela locomotiva trenului ce trece printr-o comună, a aprins o casă și din aceasta s'au aprins și alte case, așa că în scurt timp au ars 193 case. Comuna a numărat cu totul 200 case și așa au mai rămas numai 7. Un om a murit în flăcări și 13 persoane au rămas greu rănite. Multe persoane lipsesc. Misiunea e mare, o mie de oameni au rămas fără scut.

O biserică jefuită. Din Pojon se știe, că într-una din nopțile trecute a fost invadată de tâlhari și despoiați de toate ordinele frumoase biserică rom.-cat. din Engerau. Biserica este situată lângă drumul de țară, totdeauna foarte frecventat, ce duce dela Pojon la Viena. Paguba este mare, hoții sunt necunoscuți.

Influenza în Viena. După o depeșă a ziarului „Neues Pester Journal” în Viena s'au ivit din nou cazuri de influență.

Agata Bărsescu. Citim în „Românul”: Compatrioata noastră domnișoara Agata Bărsescu dela Burgtheater din Viena va pleca la Hamburg, fiind angajată la teatrul din acel oraș. Ofertele ce i-s'au făcut sunt cu mult mai superioare ca la Burgtheater.

Inundațiuni în Dobrogea. „Posta” aduce din Dobrogea următoarele sciri: Luni, 23 Mai, în urma unei ploii torențiale ce a ținut 3 ore atât în comunele Cainarge, Chiurghegie, Adâr-Celebi etc. din Bulgaria, cât și în comunele Esecchio și Gârlița din Dobrogea un torent de apă în largime de vreo 20 metri și în grosime (adâncime) de vreo 2 metri, venind pe valea ce unesc aceste comune, a distrus cu deservire toate sementurile, ducând cu sine în locul Gârlița garduri, hambare, coșare, case, viței, sute de pui de găină, decimi de porci, butoaie, pluguri de fer etc. Tipetele femeilor și bietelor dobitoace își umpleau inima de spaimă. De trei zile lumea scoate din lac lucrurile pierdute, ear' copii caută alune, migdale etc. S'au găsit și câteva bucăți de stambă, care se presupun că au venit din prăvălii distruse din comunele din Bulgaria. Perderile sunt colosale. Trăsnitul face și el numeroase victime. Astfel pe lacul Gârlița a trăsnit un pescar și i-a distrus luntrea. Acesta era din Turcuia din Bulgaria și avea 6 copii, apoi doi soldați din Ostrov, o iapă și un mânz și s'a descărcat și asupra școalei de băieți din Ostrov, contuzionând 3 băieți și aprinzând archiva școalei.

Familia Garibaldi a vândut insula Caprera, care a fost proprietatea ei, statului italian cu 300.000 lire italiene.

Ducele de Sparta, prințul moștenitor al Greciei, după-cum se telegrafează din Atena, în curând va depune jurământul de regent pentru casul absenței regelui din țară.

Filosofului M. Mendelssohn i-s'a ridicat în Dessau un monument, care a fost desvilit alaltăieri cu pompă mare.

Poetul polonez Mickiewicz. Rămășițele pământești ale acestui poet se vor transporta la 25 l. c. din Paris la Galiția cu mare solemnitate. Spre acest sfârșit s'a constituit în Paris un comitet de Poloni. La sârbare va lua parte și un membru al institutului „Collège de France”.

Holera în Spania. După-cum se telegrafează din Madrid, medicii au constatat în excrementele celor bolnavi bacilul lui Koch, ceea-ce dovedește, că boala este în adevăr holera asiatică. Altcum epidemia nu s'a mai lăfit în zilele din urmă.

Din public.*)

Mulțumită publică.

După terminarea dării de seamă referitor la venitul concertului arătat în favorul tinerilor universitari lipsiți de mijloace a mai sosit din Iași dela doamna colectantă Nina Monasterian nasc. cav. de Botta cu lista Nr. 73 suma de 100 franci sau 46 fl. 55 cr. v. a. n., contribuind următorii domni și doamne: Nina Monasterian 10 fr.; arhiepiscop Dositei 10 fr.; arhimandrit Konon, profesor 15 fr.; Dea Soutzo, profesora 5 fr.; arhimand. Dorofteiu, vicarul sf. metrop. 10 fr.; M. Elisabeta Costachi Boldur 10 fr.; Miron Pompiliu 10 fr.; Simeon Crainic 5 fr.; P. Novlean, profesor 10 fr.; Anastasia Sion 5 fr.; Nathalia D. Botez 5 fr.; Ruxanda Grecean 5 fr.

Tinerimea universitară din Cluj pentru acest act nobil și măreț își exprimă respectuoasa mulțumită tuturor spectatilor contribuenți și în special doamnei colectante, care nu a pregetat a osteni pentru scopul folositor ce i-s'a impus tinerimea română universitară din Cluj.

Pentru comisiunea supraveghietoare

Iuliu Karșai.

Mulțumită publică.

Cu ocaziunea tinerii concertului „Reuniunii române de cântări din Năsăud” au suprasolvit în favorul fondului reuniunii următorii domni: Ioan Pănczel 1 fl.; Godofred Cuales 1.; Anton Georgiu 1 fl.; Frideric Goldschmidt 20 cr.; d-na Aurelia Pop 20 cr.; familia Minier 50 cr.; Marcu Pollak 80 cr.; David Brecher 10 cr.; Elisei Dan 40 cr.; Ilarion Bozga 40 cr.; Alexandru Bartha 40 cr.; Frideric Sadler 40 cr.; Zaharia Bulbuc 20 cr.; Grigorie Romanessi 40 cr.; Emil Fetti 40 cr.; Gavrilă Fetti 40 cr., pentru care faptă maritimă li-se exprimă prin aceasta mulțumita publică.

Năsăud, în 18 Iunie 1890.

Comitetul reuniunii.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Bibliografie.

Din „Istoria Românilor în Dacia-Traiană” de A. D. Xenopol a apărut volumul al III-lea cuprinzând epoca dela moartea lui Petru Rareș până la Mateiu Basarab și Vasile Lupu, 1546—1633, expusă pe 680 de pagini mari în 8° și însoțită cu 2 planuri ale bătăliilor lui Mihai-Viteazul, cea dela Călugăreni și cea dela Mirislău. Cuprinde un capitol însemnat asupra istoriei Românilor din Ardeal de pe timpul când parte din ei părăsira Transilvania pentru a trece munții în Muntenia și Moldova, până la revoluția încercată de ei cu privilegiul venirii lui Mihai Viteazul în țara din centrul Carpaților. Deasemenea o expunere a mișcării culturale a Românilor din Ardeal în vremele cele dintâie ale ivirii ei. Și această parte a eminenței scrieri a profesorului din Iași se recomandă prin aceleași însușiri, ca și celelalte două volumuri apărute mai înainte. Toată expunerea este întemeiată pe izvoare citate și reproduce în mai bine de 1000 de note în textul lor original. Stilul este tot atât de atrăgător, limpede și curgător, încalzit adese-ori de viaa suflare a iubirii de popor, care străbate ca un foc ascuns prin șirurile cărții.

Volumul a fost editat și în părți fără legătură cu restul istoriei sub titlul de „Epoca lui Mihai-Viteazul”.

Doritorii de a posedea volumul sunt rugați a trimite autorului în Iași 5 florini, pentru care vor primi fără alte spese volumul franco și recomandat.

Au apărut:

„Epistole către un preot tiner” de Aloisius Melcher, director al locului de peregrinație „Unsers Herrn Ruhe” și inspect. școl., traduse de membrii societății de lectură „Inocențiu M. Clain”. Partea I. Blaj. Tipografia seminarului archidieceșan.

A apărut de sub tipar:

Invățământul primar din România de I. Gh. Tufescu, institutor din Iași. Tipografia Gheorghiu, Iași. Preț 1 leu 50 bani.

A apărut de sub presă și se află de vânzare la principalele librării din România Studii critice de Ioan Gherea (Const. Dobrogean).

A se adresa în Bucuresci la librăria editoare Ig. Haimann, calea Victoriei Nr. 70.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiune:

— 4 August st. n. imobilele lui Iosif Siegl decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

Edict:

— A se însușia pretenșiunile în 45 de zile: — la rămasul după Ioan Krauss (din Cristian), la tribunalul reg. din Sibiu.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la tribunalul reg. din Keckskemet. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.
— Un post de practicant fără diurnă la perceptoratul din Aiud. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.
— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Zombor. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.
— Un post de magistrat postal în Margitta (ctul. Bihariei) prelungă cautiune de 600 fl. Salar 1270 fl., pașale 165 și ca anuare 248 fl. A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Oradea-mare.

Călindarul zilei.

9/21 Iunie 1890.

Italian: Chiril.
Gregorian: Aloisius.

Soarele: răsare 4.2, apune 8.0

Buletin meteorologic.

Sibiu, 20 Iunie n. 6 ore dimineața.

Observat	Diferența din prețid	temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
724.5	-1.1	+14.3	+19.0 +12.1	VNV

Din țeară, 18 Iunie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile:	Presiune atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vântul	Dir.	Dir.
Budapesta	761	+15.3	—	—	—
Sikmar	763	+12.6	V	1	1
Cluj	762	+11.2	V	2	2
Orșova	763	+14.4	S	2	2
Timișoara	763	+12.8	V	1	1
Arad	762	+14.0	SV	4	4
Panciova	762	+17.4	V	2	2

Sosiți în Sibiu.

La 20 Iunie n.

Hotel „Neurhrer”. Gajica din Craloviț, Gheorghievici din Ruma. I. Dónes, avocat. A. Deak, proprietar, ambii din Sepși-Sângeorgiu. Baronul Splény și baronessă Splény din Budapesta. Berger din Budapesta, L. Scharf din Viena și H. Stautler din Heilbron, comercianți.

Economie.

Raportor economic. Ministrul de agricultură reg. ung. a numit raportor economic pentru cercul Muréşului-de-sus din comitatul Muréş-Turda pe locuitorul din Șamșond Ludovic Jenei.

—*

Starea sementurilor în Ungaria.

Rapoartele inurse la ministerul de agricultură până la 16 Iunie n. constatază, că sementurile ce suferiau de secetă s'au îmbunătățit în urma timpului răcoros. Mai puțin s'au îmbunătățit ovėsul și orzul de primăvară. Se speră, că rugina nu va face niciări pagube mari. Grăul stă aproape neaschimbat și promite o recoltă mediocră bună. Rugina în grâu se lăpsește foarte tare. Starea e: 1:61 procente sub mijloc, 45:44 de mijloc și 52:95 procente peste mijloc. — Săcara încă va da rezultate bune și atât cantitativ, cât și calitativ stă în perspectivă o recoltă mediocră bună. Starea e: 0:70 procente sub mijloc, 58:30 procente de mijloc și 41 procente peste mijloc. — Orzul e mai slab, va da însă totuși o recoltă mediocră. Orzul de toamnă se seceră deja pe unele locuri. Starea e: 17:42 procente sub mijloc, 67:47 procente de mijloc și 45:11 procente peste mijloc. Ovėsul a mai dat înderăt. Rugina și buruiana se lăpsește foarte tare în acesta. Starea e: 27:4 procente sub mijloc, 64:7 procente de mijloc și 7:9 procente peste mijloc. — Rapița se taie deja prin multe locuri și dă cantitativ o recoltă mediocră sau mediocră bună prelungă o calitate bună. — Porumbul, cu tot timpul cel furtunos, stă în general bine. — Viile promit, pe unde nu sunt atacate de filoxeră, o recoltă bogată.

—*

La importul rimătorilor sârbesci.

Citim în „Neues Pester Journal”: Pentru asigurarea îndeplinirii corecte a măsurilor de controlă privitoare la importul rimătorilor sârbesci prin organele respectivelor stațiuni de trecere, și pentru-că guvernul sârbesc s'a plâns în contra funcționarilor nostri de graniță, că rimătorii sârbesci se resping simplu fără orice cercetare, ministrul de agricultură contele Bethlen a exmis pe medicul veterinar Reg. suprem de stat Nicolae Klima și pe șeful institutului contumațial de stat din Steinbruch Francisc Kaupmann pentru cercetarea mințioasă a îndeplinirii măsurilor în cestiune la toate stațiunile de trecere dela graniță. Spre acest scop a exmis și guvernul provincial croat la stațiunile de trecere în Mitrovița și Semlin pe inspectorul veterinar Dr. Radoslav Kristof.

—*

Cestiunea înorii convențiilor comerciale în România. Ministrul de externe român, după-cum anunță o telegramă din Bucuresci, a prezentat senatului actele referitoare la convenția comercială încheiată cu Franția, ca să le folosească la interplețiile făcute deja în cestiunea înorii convențiilor comerciale.

—*

Măsuri de precauțiune în contra epidemiei de vite. O telegramă din Bucuresci de dtd 18 l. c. n. anunță, că isbucnind în Bulgaria epidemia de vite, oficiul veterinar român a luat cele mai stricte măsuri de precauțiune, spre a împiedeca aducerea boalei și în România.

—*

Recolta în străinătate. După scirile mai nouă, starea recoltei în anul acesta în străinătate este următoarea: În Franția recolta pretutindenea e bună și în abundență. — În Anglia recolta a suferit oare-care întârziere. Se crede însă, că venind căldurile lui Iunie și Iulie, această întârziere se va repara. Afacerile sunt calme; tendența este susținută atât în porturi, cât și în tirgurile din interiorul regatului. — În Germania lumea în genere e mulțumită de starea recoltei. — În Rusia, afară de Azov, unde recolta este compromisă din cauza secetei, avirile sunt foarte favorabile în departamentele de Sud. Exportațiunile au avut și săptămâna aceasta o oare care importanță. — În Statele Unite ale Americii se crede că condițiunile grăului de iarnă nu sunt tocmăi bune, precând acele ale grăului de primăvară s'au ameliorat. — Exportațiunile din India pentru Europa continuă a fi slabe. Totalul dela începutul campaniei până acum se cifrează la 1,700,000 hectolitri, contra 2,000,000 aproape în epoca corăspunătoare a anului trecut.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 18 Iunie n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 45.— cr. până 45^{1/2} cr., unguresci grei tineri 47.— cr. până 48^{1/2} cr., de mijloc 46.— cr. până 47^{1/2} cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 44^{1/2} cr., ușoară 42.— cr., până 45^{1/2} cr., românesci, de Bako grei 43.— cr., până 45^{1/2} cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până 45.— cr., transito sârbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc — cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47^{1/2} cr., țărănești cu hăindă — cr., până — cr., per 4% cumpărați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 18 Iunie 1890.

Căminata		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul pe 100 chilo
		dela până		dela până	
Grâu					
Bănăţeneş nou		74	—	79	—
Grâu dela Tisa		78	8.35	8.40	79
Grâu de Pesta		78	8.30	8.35	79
Grâu de Alba-regală		78	8.35	8.40	79
Grâu de Bácska		78	8.35	8.40	79
Unguresc de Nord		74	—	75	—
Săminte, vechi ori noue		Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela până		
Săcără			70—72	7.—	7.35
Orz		Nutret de vinars de bere	60—62	6.50	6.80
Orz			62—64	7.—	7.60
Ovės		—	64—66	—	—
Cucuruz (porumb)		bănăţ. de alt soi	39—41	8.45	8.90
Meiu			75	5.20	5.25
Hrişcă			78	5.10	5.15
			—	5.50	5.75
March pe teren.	Grâu	de primă, de toam.	—	—	—
	Cucuruz	Iunie	7.43	5.09	5.11
	Ovės	Jul. Aug.	5.10	5.10	5.11
		de primă, de toam.	6.10	6.10	6.12
Produse diverse		Sola		Cursul	
				dela până	
Preţul pe 100 chilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească	50.—	55.—	
	"	franceză	—	—	
	"	italiană	—	—	
	Oleu de rap.	roşie	28.—	33.—	
	Oleu de in	rafinat	42.—	42.50	
	Uns. de pore	dela Pesta	52.50	53.50	
	Slănină	dela țeară	—	—	
	"	săvătăță	42.—	43.—	
	"	afumată	51.—	52.—	
	Său	—	35.—	36.—	
	Prune	din Bosnia, în buți	—	—	
	"	din Sârbia, în saci	—	—	
	Licitar	slavon, nou	20.—	21.—	
	"	bănăţeneş	—	—	
	Nuci	din Ungaria	—	—	
	Gogoși	unguresci	—	—	
	"	sârbesci	—	—	
Miere	brută	—	—		
Ceară	galbăni străcurată	126.—	126.—		
Spirit	de Rosenau	12.25	12.50		
"	brut	—	—		
"	Drojdințe de spirit	14.75	15.25		

Cursul pieței din Sibiu.

Din 10 Iunie st. n. 1890.

Hărție-monetă română	Cump.	9.22	vând.	9.28
Lire turcesci	—	10.50	—	10.60
Imperiali	—	9.50	—	9.60
Ruble ruseci	—	1.33	—	1.35

Bursa de Budapesta.

Din 18 Iunie st. n. 1890.

Renta de aur ung.	6%	103.10
" " " " " "	4%	99.45
" " " " " "	5%	116.75
Imprumutul câilor ferate ung.		96.40
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	(1-a emisiune)	113.20
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	(2-a emisiune)	89.25
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	(3-a emisiune)	89.25
Bonuri rurale ung.		104.—
" " " " " "	cu cl. de sortare	—
" " " " " "	bântăneș-timigene	—
" " " " " "	cu cl. de sortare	—
" " " " " "	transilvane	—
" " " " " "	croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		99.—
Obligațiunile desp. regalilor		95.25
Imprumut cu premiu ung.		138.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		127.—
Renta de hârtie austriacă		88.75
" " " " " "	argint austriacă	89.50
" " " " " "	aur austriacă	109.50
Losurile austr. din 1860		145.—
Acțiunile băncii austro-ungare		966.—
" " " " " "	de credit ung.	841.—
" " " " " "	" " austr.	802.80
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii	"Albina"	102.—
Argintul		5.54
Galbeni imperialesci		9.32
Napoleon-d'ori		57.55
Mărci 100 imp. germane		117.20
Londra 10 Linvres sterlingi.		

Institut tipografic în Sibiiu.

DICTIONAR român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Reșinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

— Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. —

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

— Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. —

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrisse în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndrăgășul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndrăgășit.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu V. ntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Balada de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson, (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgarciul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Musci-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficioari.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA“

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr.; $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci; $\frac{1}{2}$ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDAȚIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cîsnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Strada Lipșani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române agricole”.
Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale Ținerii vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povește, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosese și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sunt scrise în limba populară și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 "
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 "
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 "
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 "
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 "
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 "
8. Filera de înmuare 1 conț (à 25 coale) 44 "
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 "
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 "
11. Testimonii pentru școalele populare una sută 80 "
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 "

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

1. Cartea principală de comput (10 coale) 25 cr.
2. Kötelezvény " " 20 "
3. Hivatalos bizonyítvány " " 20 "
4. Conspect despre suma trimisă vicecomitelui comitatens " " 20 "
5. Raport despre banii, care se subștern vicecomitelui comitatens " " 20 "
6. Schulversäumnissausweis " " 20 "
7. Conspect despre datoria contribuțiunii și solvirea ei " " 20 "
8. Adásvevési szerződés " " 20 "
9. Honved-Veränderungsausweis " " 20 "
10. Tartozkodási változási kimutatás " " 20 "
11. Protocol de exhibite (gestiune) " " 25 "

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafurmoșului ficioi de craiu și a preafurmoșei fete măiestre cu pîrl de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda și

muiera lui.

— în versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplarul.